चटचटेतिगदयोःपरस्पराघातशब्दानुकरणम् वज्रस्यनिष्पेषःपातःतत्सदृशःयुध्यतोर्दंतिनोर्दंताघातशब्दइवशुशुभे ॥ ३६ ॥ अंसकट्यादीनुपेत्य दीप्तोमन्युर्ययोः तयोर्द्विरदयोर्गजयोरर्कशाखाभ्यांसमंयुध्यतोस्तेयथाचूर्णीभवतस्तद्वत् ॥ ३७ ॥ अपिष्टांचूर्णांचक्रतुः ॥ ३८ ॥ शिक्षाअभ्यासःबलंसत्त्वमोजःप्रभावःसमानितानियमयोस्तयोः ॥३९॥४०॥४१ ॥ जन्मशकलरूपं मृतिःपुनःशकलीभावः तेविद्वान् जानन्जरानामरा

ततश्चटचटाशब्दोवज्रनिष्पेषसन्निभः॥ गदयोःक्षिप्तयोराजन्दंतयोरिवदंतिनोः॥ ३६॥ तेवैगदेभुजजवेननिपात्यमानेअन्योऽन्यतोंऽसकटिपादकरोरुजत्रून् ॥ चूर्णीबभूवतुरुपेत्ययथार्कशाखेसंयुद्ध्यतोर्द्विरदयोरिवदीप्तमन्व्योः ॥ ३७ ॥ इत्थंतयोःप्रहतयोर्गदयोर्नृवीरौक्रुद्धौस्वमुष्टिभिरयःस्पर्शैरपिष्टाम्॥ शब्दस्तयोःप्रहरतोरिभयोरिवासीन्निर्घातवज्रपरुषस्तलताडनोत्थः ॥ ३८॥ तयोरेवंप्रहरतोःसमशिक्षाबलौजसोः॥निर्विशेषमभूद्युद्धमक्षीणजवयोर्नृप॥ ३९॥ एवंतयोर्महाराजयुद्ध्यतोःसमविंशतिः॥ दिनानिनिरगंस्तत्रसुहृद्वन्निशितिष्ठतोः॥४०॥ एकदामातुलेयंवैप्राहराजन्वृकोदरः॥ नशक्तोऽहंजरासंधंनिर्जेतुंयुधिमाधव॥ ४१॥ शत्रोर्जन्ममृतीविद्वान्जीवितंचजराकृतम् ॥ पार्थमाप्याययत्स्वेनतेजसाचिंतयद्धरिः ॥ ४२ ॥ संचिंत्यारिवधोपायंभीमस्यामोघदर्शनः ॥ दर्शयामासविटपंपाटयन्निवसंज्ञया॥ ४३॥ तद्विज्ञायमहासत्वोभीमःप्रहरतांवरः॥ गृहीत्वापादयोःशत्रुंपातयामासभूतले ॥ ४४ ॥ एकंपादंपदाक्रम्यदोर्भ्यामन्यंप्रगृह्यसः॥ गुदतःपाटयामासशाखामिवमहागजः ॥ ४५ ॥ एकपादोरुवृषणकटिपृष्ठस्तनांसके॥ एकबाह्वक्षिभ्रूकर्णशकलेददृशुःप्रजाः ॥ ४६ ॥ हाहाकारोमहानासीन्निहतेमगधेश्वरे॥ पूजयामासतुर्भीमंपरिरभ्यजयाच्युतौ॥ ४७॥

क्षसी तत्कृतम् अचिंतयत् कथमसौशकलीभवेदिति ॥४२॥ विटपंशाखाम् करेणविटपंगृहीत्वाहरिःभीमस्ययथाऽहंविटपंपाटयामितथात्वमेनंविपाटयेतिसंज्ञयासंकेतेनअरिवधोपायंदर्शयामासेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४॥ ४५॥ एकैकःपादादिर्ययोस्तेशकले ॥ ४६ ॥ ४७ ॥